

[Ebbe Lundgaard]

ring, samling og præcisering af, hvordan det danske samfund ønsker at behandle de flygtninge og indvandrere, der kommer hertil – og vi hilser meget velkommen, at det er Danmarks udlændinge under ét, der er tale om – hvad vi ønsker at kræve af dem, og hvordan vi ønsker at de skal integreres i det danske samfund.

Derfor var det ved regeringsdannelsen meget velkomment for os at kunne medvirke til, at flygtningesagerne blev samlet i ét ministerium, Indenrigsministeriet, og netop dér; for efter vor opfattelse afhænger succesen på det område af, at det er i samspillet mellem den danske befolkning og flygtningene og ikke først og fremmest i samspillet mellem flygtningene og de danske myndigheder, der skabes grobund for – ikke et problemfrit samvær, men et samvær og en udvikling, der ikke medfører for mange problemer.

Derfor er grundtonen i redegørelsen og i følgelovgivningen rigtig, nemlig den, at her skal befolkningen generelt involveres mere. Flygtningene skal gøres mere synlige for alle dele af den danske befolkning, således at man kan se, at her er en fælles opgave at løse. Ingen dansker skal kunne sige sig fri for at være klar over, at her er en opgave, der skal løses i fællesskab.

Så tror vi på, at det vil være muligt at skille flygtningedebatten fra den debat, vi igen og igen har, også her i dag, om antal, om motiver og om, hvad flygtningene koster det danske samfund i kroner og øre – det er vigtige elementer, men de er ikke altoverskyggende – og gøre den til en debat, som vi sjældent har haft, nemlig en debat om at vurdere, hvad det giver det danske samfund af erfaringer med hensyn til kulturel fornyelse, udfordringer og måske også gevinst i kroner og øre at have udlændinge i Danmark.

Den debat tager Det Radikale Venstre også gerne – også i dag, hvis der er plads til den i forbindelse med redegørelsen.

Vi er tilfredse med, at flygtningepolitikken er samlet i Indenrigsministeriet, og vi er tilfredse med udspillet i den redegørelse, der ligger på Folketingets bord i dag, for hele den ustabile situation i Øst- og Sydøsteuropa og i SNG-landene, den permanente ustabilitet i Mellemøsten og fattigdommen i Afrika gør det tvungende nødvendigt med en samlet flygtningepolitik

ikke alene i Danmark, men også i Europa, og hvis vi har orden i vort eget hus med en samlet politik i Danmark, kan vi måske bedre gå ud og kræve en samlet politik i Europa.

Den samlede europæiske flygtningepolitik skal ikke være der for at lave et fort i Europa, hvor man trækker vindebroen op og holder alle de fremmede ude. Nej, et Europa, der har en flygtningepolitik, der hviler på et humanistisk livssyn og et menneskesyn, der udtrykker omsorg og vilje til at hjælpe mennesker i nød, er det, vi har brug for. På den måde vil det være muligt for os at gøre en samlet og effektiv indsats for at hjælpe de mennesker, der også – desværre, må jeg sige – i de kommende år vil være på flugt i Europa.

En sammenhængende og helhedsorienteret løsning er nødvendig – for nu at citere redegørelsen og handlingsplanen. Det er naturligvis sådan, at dette her ikke er et egentligt EF-anliggende; det er et 12-lande-samarbejde mellem suveræne stater, og vi kan ikke pålægge hinanden noget i Fællesskabets navn. Så meget desto mere vigtigt er det at få startet en debat og få oplyst hinanden om nødvendigheden af at forsøge at løse denne opgave i fællesskab.

Derfor er redegørelsens forslag om eventuelt at lade Europarådet være rammen om en europæisk flygtningekommission godt. Det hilser vi velkommen. Vi må understrege, at dette er en opgave for alle europæiske lande, men det er måske især en opgave for de rigeste europæiske lande, herunder EF-landene.

Jeg skal vende mig kort til redegørelsen. Jeg får lejlighed til at kommentere de forskellige lovforslag, når vi når til dem i eftermiddagens løb, men redegørelsens forskellige forslag om at integrere flygtningene i lokalsamfundene og med andre ord give kommunerne, sådan som følgelovgivningen peger på, mere direkte ansvar for flygtningenes situation hilser vi som sagt velkommen. Det er en forudsætning for, at flygtningenes ophold i Danmark kan blive frugtbart for alle parter, at danskerne i princippet får flygtningene tæt ind på livet og får mulighed for, som jeg nævnte før, at tage et personligt ansvar og gøre en personlig indsats for de mennesker, der for de flestes vedkommende skal opholde sig i Danmark i kortere tid og i en situation, hvor de er under pres psykisk, hvor de lever i usikkerhed og i frygt, og hvor nogle af dem har været udsat for fysiske overgreb.